

elser, som her udtale sig, thi de Anskuelser, som ikke fremkomme i Form af Beslutninger angaaende Forholdsregler, hvorom Rigsdagen er berettiget til at tage Beslutning, de hverken kunne eller bør komme i Betragtning. Rigsdagen vilde vistnok selv være meget ilde tjent med, at de Anskuelser, som enkelte Rigsdagsmænd udtale, bleve tillagte Rigsdagen; jeg troer navnlig, at der fra den ærede Rigsdagsmands Side er fremsat Anskuelser, som Landet og Rigsdagen vilde være meget ilde tjent med, om de skulde blive betragtede som Andet end den ærede Rigsdagsmands egne Anskuelser, og disse ligesom andre Anskuelser, der maaskee kunde gaae i samme Retning som hans, troer jeg det er Regjeringens Pligt ikke at ændse i dette Forhold. Jeg troer, at Regjeringen vilde tilstedsætte de Forpligtelser, den har med Hensyn til Møntteenhedens Gjennemførelse, om den af saadanne enkeltviis udtalte Anskuelser vilde lade sig afholde derafra. Derimod er det en Selvsfølge, at naar Rigsdagen forfaster dette Forslag, der er den forlagt, vil det ikke kunne gennemføres, og jeg troer ikke, at mine Øttringer kunne give Anledning til en saadan Misforstaaelse, at man skulde tænke paa alligevel at gennemføre det. — Hvad den ærede Landssthingsmands Anskuelser iøvrigt angaaer, forekomme de mig alpeles ikke at vedrøre denne Sag, men ialfald kunne de kun vedkomme Finantsloven. Den ærede Landssthingsmand vilde maaskee kunne svare, at der i Finantsloven for næste Aar ikke er opført nogen Post for de eventuelle Møntningsomkostninger, og han vilde mulig deraf kunne tage Anledning til at advare Regjeringen om ikke at gaae ind paa at paatage sig noget Ansvar for at udrede saadanne Omkostninger, hvortil Finantsloven ingen Gjæmmel indeholder; vare vi ved Discussionen af dette Punkt i Finantsloven, ja saa vilde den ærede Landssthingsmands Øttringer have været ganske paa sit Sted — hvad jeg ikke troer de ere under nærværende Sag —, og jeg vilde i saa Fald have takket den ærede Landssthingsmand for at han havde villet advare Regjeringen og navnlig Finantsministeren mod at paatage sig Ansvaret for en Foranstaltning, som Finantsloven ikke

iforveien havde bevilget Penge til. Men den ærede Landssthingsmand vil formeentlig ogsaa give mig Ret i, at Finantsloven umulig kan forudsee alle mulige administrative Udgifter og Foranstaltninger, som kunne medføre Udgifter i Aarets Løb, og der er derfor Noget, som kaldes Tillægsbevilling; det er en Bei, som den første Rigsdag selv har anvist Finantsministeren at gaae, — saavidt jeg erindrer, imod mit Raad. Jeg troer, med den ærede Landssthingsmands Anskuelser for Die, at det vilde have været hensigtsmæssigere, om man, istedetfor at vise Regjeringen Veien til Tillægsbevilling, havde stillet en extraordinair Sum til dens Disposition; det er imidlertid nu engang ikke skeet saaledes, og da det vil være umuligt for Regjeringen for Diebliffet forud at beregne og formulere noget Forslag om de Omøntningsomkostninger, som Gjennemførelsen af den bestaaende Lovgivnings Forfrifter om Møntteenheden for næste Finantsaar vil føre med sig, er der i den Henseende ikke opført Noget paa Finantsloven; men forsaa vidt saadanne Udgifter maatte finde Sted og skulde falde ogsaa paa Kongeriget, maa det blive Regjeringens egen Sag at skaffe sig den fornødne Indemmet ved en Tillægsbevilling for saadanne Udgifter.

Bergsøe: Til den Discussion, som i længere Tid har været ført om Gjensstande, der strængt taget ikke staae i nøie Forbindelse med det her omhandlede Lovforslag, som kun tilsigter at erhverve Thingets Samtykke til en forandret Benævnelser paa Møntfoden, der vistnok maa anses for hensigtsmæssig, skal jeg kun tillade mig at sige den Bemærkning, at Omkostningerne slet ikke vilde være meget betydelige ved at realisere det Ønske, som er blevet udtalt heri Thinget, og som jeg for mit Vedkommende ganske deler, at al Courantmønt kunde blive inddragen og afløst af Rigsmønt. Omkostningen ved Udmøntningen af Specier, naar den skeer for privat Regning, og Specier udmøntes af Sølv, som indleveres af Private til Mønten her i Kjøbenhavn eller i Altona, er kun lidt over 1 pCt., og Omkostningen ved Udmøntningen af Rigsbankdalere eller halve Species er under lignende Omstændigheder kun